ยามค่ำสุดเขา "เข้าพะเนินทุ่ง"

เรื่อง อมร ชัยเลิศ
บรรณาธิการ "โฟโตสแอนด์กราฟโฟ"

หลังสายฝนโปรยปราย พืชพันธุ์ไม้ย่อมชุ่มชื่นเบิกบาน วัฏจักรแห่งชีวิตจึงเริ่มต้นขึ้น และคงวนเวียนเช่นนี้ทุก ๆ ขวบปี หากฟ้าฝนเปลี่ยนแปลงไม่ตกต้องตามฤดูกาล วัฏจักรแห่งชีวิตคงขาดช่วง พืชพันธุ์ไม้เล็ก ๆ บางชนิด ย่อมไม่สามารถเจริญเติบโตได้ ชีวิตน้อย ๆ เหล่านั้นอาจสูญสิ้นไปตลอดกาล ยิ่งวันใดป่าไม้ของโลกเราถูกทำลายมากขึ้นเท่าใด สายฝนย่อมน้อยลงเป็นเงาตามตัว แล้วชีวิตน้อย ๆ เหล่านั้นจะคงเหลือให้อนุชนรุ่นหลังได้เห็นอีกหรือ

ลวดลายของริ้วเมฆหลังฝนตก ประกอบกับแสงสีของอาทิตย์อัสดง จะยังคงความงดงามอยู่ตลอดไป หากป่าไม้ที่เราหวงแหนยังคงอยู่คู่โลกตราบนานเท่านาน ริ้วเมฆสีเทา ถูกแสงสีแห่งช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงทำให้เกิดสีสันที่หลากหลาย ราวกับคลื่นทะเลที่สาดซัดเข้ากระทบฝั่ง บางคราเปลี่ยนจากสีส้มเหลืองเป็นสีแดงชมพูตัดกับท้องฟ้าสีครามเข้ม บางช่วงเปลี่ยนเป็นสีแดงเข้มทั่วทั้งท้องฟ้า ราวกับท้องฟ้าเป็นทะเลเพลิงที่ร้อนแรงปานนั้น เป็นภาพที่สวยงามตระการตาจนยากที่จะหาจิตรกรท่านใดวาดได้เสมอเหมือน ภาพประทับใจเหล่านี้ออกจะหาชมได้ยากแล้วในกรุงเทพฯ เมืองหลวงของเรา แต่ **ณ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน** กลับหาดูได้เกือบทุกวัน ช่วงเวลาเช่นนี้บรรดาเพื่อน ๆ ผู้รักรถและการเดินทางคงไม่ปฏิเสธที่จะหาเวลาว่างไปสัมผัสเป็นแน่ และอย่าลืมพกพากล้องดี ๆ สักตัว ฟิล์มสักม้วนหรือสองม้วน พร้อมกับเพื่อนร่วมทางสักคนหรือสักหมู่ก็ยังได้

การถ่ายภาพในระหว่างการเดินทางท่องธรรมชาติ ในบางครั้งจำเป็นต้องอาศัยช่วงเวลาและจังหวะที่เหมาะสม เพราะบางครั้งแม้ในสถานที่เดียวกัน แต่ช่วงเวลาในการเดินทางมาถึงยังจุดนั้น ๆ แตกต่างกันก็ทำให้ภาพถ่ายที่ได้แตกต่างกันมาก ถึงกระนั้นเรายังสามารถใช้อุปกรณ์ชนิดอื่น ๆ ช่วยเสริมให้ภาพของเราดูสมบูรณ์แบบขึ้นได้ เช่น **ภาพแรก** เป็นการถ่ายภาพแสงสีของอาทิตย์อัสดง โดยใช้ขาตั้งกล้องช่วยให้ภาพนิ่ง พร้อมกับใช้ขนาดรูรับแสงเล็กพอประมาณเพื่อคุมให้ความชัดลึกสูง ใช้ที่ F/11 โดยไม่คำนึงถึงความเร็วชัทเตอร์ว่าจะต่ำสักเท่าไร ให้เครื่องวัดแสงของตัวกล้องเป็นตัวกำหนด ซึ่งภาพนี้วัดแสงได้ความเร็วชัทเตอร์ 1/8 วินาที เป็นภาพเงาดำ (SILHOUETTE) โดยทั่วไปของการถ่ายภาพอาทิตย์ตก ซึ่งต่างกับ **ภาพที่สอง** ที่เราเพิ่มฉากหน้าเขามาในภาพ โดยใช้แสงไฟจากรถของเราเอง ส่องไปที่รั้วกั้นริมถนน พร้อมกับถ่ายให้เห็นไฟหน้ารถและตัวรถด้วย เป็นการเพิ่มมิติให้กับภาพ และยังเป็นการแสดงเส้นทางประกอบเข้ากับภาพวิวธรรมชาติ เพิ่มเรื่องราวให้กับภาพ ภาพนี้ใช้ความเร็วชัทเตอร์ 1/30 วินาที ขนาดรูรับแสง F/11 ทั้งสองภาพใช้เลนส์ไวล์ด 28 มม. ถ่าย ณ เส้นทางรถยนต์ที่มุ่งสู่จุดเริ่มต้นทางเดินเท้าขึ้นยอดพะเนินทุ่ง ของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เราสามารถเดินทางโดยรถยนต์จากกรุงเทพฯ สู่จังหวัดเพชรบุรีโดยมีทางแยกขวาเข้าอุทยาน ก่อนขึ้นตัวเมืองเพชรบุรีเพียงเล็กน้อย เมื่อถึงที่ทำการอุทยาน ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เป็นที่เรียบร้อย ก็ขับรถเลยที่ทำการขึ้นไปอีกราว 36 กิโลเมตร จะไปสุดเส้นทางกันที่ กม. 36 เป็นทางตัน แต่ตลอดเส้นทางจะได้พบกับธรรมชาติป่าเขาอันสมบูรณ์ในช่วงเช้าและเย็น จะเป็นทะเลหมอกปกคลุมไปทั่วยอดเขาน้อยใหญ่ เป็นภาพงามตระการตา **ดังว่าประเทศสวิสส์ไม่ปาน**

ฟ